

Kunne I se, I Arbejdere og Husmænd, at vi ere de eneste, der ville gøre noget for jer, de andre ere i Grunden nogle Mennesker, der ingen Verdens Ting ville gøre og ingen Hjertelag have for jer. Nu have de Herrer set Sagen praktisk, jeg er vis paa, at Skovarbejderne og mange andre ville se, at der her, som saa ofte, gøres dem en Bjørnetjeneste, medens Socialdemokraterne officielt forklare, at de ere de Folks eneste Talsmænd.

Som sagt: det ærede Medlem for Silkeborg og jeg havde og have ikke noget imod, at Ministeren arbejdede og arbejder paa at faa noget ud af denne Sag, men vi troede, at det vilde skade Sagen at faa den optagen til Debat her i Folketinget, hvilket Ministeren har forklaret i Finansudvalget og her i Tinget gentagne Gange, og derfor ere vi ikke med til at henvise den, men udtale vor dybe Interesse for de Mennesker og haabe, at de snarest muligt maa blive hjulpne. Ministeren har ogsaa forklaret, at han allerede er i Lag med det, dog ikke paa Grund af Socialdemokraternes Demonstrationer, thi de have snarere skadet Sagen. Det ærede Medlem behager jo at føre Forhandlingerne her saaledes, at den ene Dag siger han et, og den anden Dag et andet.

Til Slutning skal jeg kun sige, at naar det ærede Medlem siger, at vi ikke skulle stikke noget under Stolen, vi skulle ikke have Udentingsbehandlinger, men her i Tinget skulle vi føre Forhandlingerne, er det ogsaa en Frase. Jeg kunde nævne det ærede Medlem Eksempler paa, at han i Finansudvalget mangfoldige Gange har været med til Forhandlinger og Aftaler, som jeg er aldeles overbevist om, at han ikke har fortalt sit Parti, for hvis han havde gjort det, vilde de have revet Hovedet af ham. (*K. M. Klausen*; Lad os høre det!) Jeg vil ikke nævne det her, men jeg var forberedt paa, at det ærede Medlem vilde sige det, han sagde, og jeg skal love det ærede Medlem, at hvis han kommer privat og spørger mig derom, skal jeg nævne ham det. Men jeg vil anse det for ligefremt Landsforræderi at sige det her i Salen. (*Birck*: Saa skulde De heller ikke nævne det her!) Ja, i Udvalget forhandles der mangfoldige Ting, som ikke kunne eller bør forhandles for aabne Døre. Der forhandles mange Enkeltheder, som det ikke kan anses for praktisk og rigtig at fremdrage her i Salen. Men jeg er, som sagt, til Rede, naar jeg er færdig med min Tale, at minde det ærede Medlem navnlig om en Ting, som jeg meget

tvivler paa, at det ærede Medlem nogensinde har sagt til sine Partifæller. Og derfor skal det ærede Medlem ikke slaa saa stærkt paa Tromme for de aabne Døre. Det ærede Medlem er gammelt nok som Rigsdags- og Finansudvalgsmedlem til at ville indrømme, naar han vil være ganske aaben og ærlig, at det ikke just er praktisk altid at løbe ned i Salen og tale om de Sager for aabent Tæppe, som vi have forhandlet i Udvalget. Deri ligger der ikke noget Luskepeteri eller paa nogen Maade, at man dermed skulde skade den praktiske Behandling af Sagen, tværtimod! Derfor have vi Udvalg! Hvor mange Forhandlinger have det ærede Medlem og jeg ikke deltaget i i Finansudvalget, med Hensyn til hvilke vi begge to have været enige om, at i Udvalget kan det drages frem og siges, men at det vilde være højst urigtigt at gaa ned i Salen med det? Det forundrer mig derfor, at han ved en letkøbt Frase vil komme og sige, at vi skulle ikke forhandle en saadan Sag i Udvalg, men at vi skulle gaa ned i Salen med det og der bære det frem som frejdige Mænd.

Nu har det vist sig i dette Tilfælde, at det ærede Medlem — selvfølgelig mod sin Villie — er kommet til at skade disse Skovarbejdere i Stedet for at gavne dem. Enten man nu har den Mening eller ikke, maa det ærede Medlem jo dog indrømme mig, at det bliver det praktiske Resultat, og det kunne Skovarbejderne virkelig ikke være særlig glade og taknemmelige for. Derfor ere vi den højttærede Landbrugsminister taknemmelige for, at han nu igen her i Dag nøgternt, roligt og klart har fremlagt for det høje Ting, hvordan den Sag har udviklet sig inde i Finansudvalget, og hvordan den i det hele har udviklet sig, saa at vi staa, som vi staa nu. Derfor siger jeg til de Herrer, at de skulde ikke have bragt Sagen frem, men de have nu ment det anderledes og troet, at de i Agitationens Tjeneste kunde have Gavn af det. Det værste er, at Skovarbejderne have haft Skade af det, og det var dog dem, der helst skulde have Gavn af vor Virksomhed paa dette Omraade.

Hermed tager jeg for mit Vedkommende Forslaget tilbage, men jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (*K. M. Klausen*) tager det op igen.

Formanden: Indstilling under Nr. 4 paa Udvalgets Liste er atter tagen tilbage. Er der nogen, som optager den?